

تعاون و کشاورزی، سال هشتم، شماره ۲۹، بهار ۱۳۹۸

نقش ابعاد مدیریت زنجیره تأمین پایدار در عملکرد پایداری تعاونی‌های کشاورزی استان مازندران

ندا طهماسبی روشن^۱، علی مردمی شریف آبادی^{۲*}، سید حبیب الله میر غفوری^۳،
سید حیدر میر فخر الدینی^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۸/۲۹ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۰/۲۹

چکیده

شرکت‌های تعاونی کشاورزی به منظور دستیابی به عملکرد پایدار برای رسیدن به زیست‌پذیری بلندمدت نیاز به لحاظ کردن عوامل پایداری در فعالیت‌های زنجیره تأمین خود دارند. بر این اساس، هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر ابعاد مدیریت زنجیره تأمین پایدار (تدارکات پایدار، طراحی پایدار، توزیع پایدار و بهبود سرمایه‌گذاری) در عملکرد پایداری شرکت‌های تعاونی کشاورزی بود. جامعه آماری پژوهش را شرکت‌های تعاونی کشاورزی مشغول به فعالیت در شهرستان‌های استان مازندران تشکیل دادند که در مجموع، تعدادشان ۱۲۲ تعاونی بود که با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای و بر اساس جدول مورگان تعداد ۱۰۰ تعاونی از میان آنها انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها، پرسشنامه‌ای میان رؤسای این تعاونی‌ها توزیع و به منظور تحلیل داده‌ها از مدل‌سازی معادلات ساختاری و نرم‌افزار اسماارت پی‌الاس استفاده شد. نتایج آزمون فرضیه‌ها حاکم از تأیید تأثیر طراحی پایدار، توزیع پایدار و بهبود سرمایه‌گذاری بر عملکرد اقتصادی، عملکرد اجتماعی و عملکرد زیست‌محیطی و نتایج آزمون فرضیه مربوط به تدارکات پایدار دال بر وجود رابطه میان تدارکات پایدار و عملکرد اجتماعی و عملکرد زیست‌محیطی بود، اما رابطه آن با عملکرد اقتصادی تأیید نشد.

واژه‌های کلیدی:

پایداری شرکت، مدیریت زنجیره تأمین پایدار، عملکرد زیست‌محیطی، عملکرد اجتماعی،
عملکرد اقتصادی

۱. دانشجوی دکتری مدیریت صنعتی، دانشگاه یزد

۲. دانشیار گروه مدیریت صنعتی، دانشگاه یزد

* نویسنده مسئول

alimoravati@yazd.ac.ir

۳. دانشیار گروه مدیریت صنعتی، دانشگاه یزد

۴. دانشیار گروه مدیریت صنعتی، دانشگاه یزد

مقدمه

اقتصاددانان نئوکلاسیک و چندین نظریه مدیریت، فرض را بر این می‌گیرند که هدف اولیه و اصلی شرکت‌ها بالا بردن سود در شرایط و ظرفیت‌های محلود است. در این نظریه‌ها، عامل اصلی سهامداران هستند که به عنوان مدعیان اصلی و نهایی تأمین‌کننده منابع لازم برای انجام عملیات شرکت معرفی می‌شوند. با این حال، شرکت‌ها رویکردهای متفاوت و قابل توجهی را برای افزایش سود و باقی ماندن در شرایط رقابتی بازار دنبال می‌کنند. از جمله این رویکردها می‌توان به تأکید بیشتر بر هدف‌های بلندمدت در مقابل هدف‌های کوتاه‌مدت، تأثیر زمینه‌های اخلاقی ناشی از تصمیم‌های اقتصادی شرکت، پیامدهای جانبی عملیات شرکت بر ذی‌نفعان و درجه اهمیت سهامداران نسبت به دیگر ذی‌نفعان اشاره کرد. تحقیق‌های صورت‌گرفته نشان می‌دهد که یک شرکت ممکن است از طریق فعالیت‌های تجاری خود در کوتاه‌مدت به سود دست یابد، ولی معیارهایی مانند رفتار اجتماعی شرکت، پاسخگویی اخلاقی شرکت و در نظر گرفتن منافع دیگر ذی‌نفعان است که باعث می‌شود شرکت در درازمدت حفظ شود و به موفقیت دست یابد (خدماتی‌بور و شفیعی همت‌آباد، ۱۳۹۲).

موفقیت و سلامت یک سازمان در گرو سلامت محیط سازمان و افراد در تعامل با سازمان می‌باشد و سلامت افراد و محیط زیست منوط به این است که سازمان سالمی داشته باشیم. اما متأسفانه امروزه با بی‌توجهی به مسائل زیست محیطی، شاهد آلودگی‌هایی هستیم که به آلودگی محیط زیست منجر شده، باعث بیماری و ضعف انسان‌ها و در نهایت منجر به یک دور باطل می‌شود که فقط انتقال دهنده آلودگی از محیط به سازمان، از سازمان به محیط زیست، از سازمان به فرد، از سازمان به سازمان دیگر و ... می‌شود و مشخص نیست که چه تأثیراتی بر عملکرد خود سازمان و همچنین چه صدماتی برای آیندگان دارد (توكلی دهاقانی و همکاران، ۱۳۹۷). بر این اساس، در عملکردهای سازمانی جهت تداوم و دستیابی به منافع بلندمدت، به مفهوم جدیدی به نام پایداری توجه شده است. مفهوم پایداری برای اولین بار در دهه هفتاد و اوایل دهه هشتاد میلادی مطرح گردید اما به صورت کلی و عمومی در گزارش کمیسیون جهانی محیط و توسعه در سال ۱۹۸۷ تعریف شد. پایداری به توسعه‌ای گفته می‌شود که نیاز نسل فعلی را بدون محدود کردن توانایی نسل‌های بعدی برطرف نماید. مفهوم

پایداری از یکپارچگی سه معیار زیستمحیطی، اجتماعی و اقتصادی تشکیل شده است و به یک سازمان اجازه می دهد تا به «زیست‌پذیری اقتصادی بلندمدت» دست یابد (Rajeev et al., 2017). دستیابی به پایداری تنها از طریق فعالیت خود شرکت میسر نمی شود. شرکت‌های چندملیتی مانند اپل، Nestle، Mattel و Nike نمونه‌های فراوانی از شرکت‌هایی می‌باشند که مشکلات ناخوشایندی بر اثر فعالیت شرکای زنجیره تأمین شان و عدم توجه به پایداری در زنجیره تأمین برای آنها به وجود آمده است (Injazz et al., 2017). شرکت‌ها برای دستیابی به عملکرد پایدار نیاز دارند در فعالیت‌های زنجیره تأمین شان فاکتورهای پایداری را لحاظ نمایند و دیدگاه خود را از مدیریت زنجیره تأمین، که بیشتر به دنبال افزایش عملکرد اقتصادی بوده است به مدیریت زنجیره تأمین پایدار تغییر دهند (Mani et al., 2018). مدیریت زنجیره تأمین پایدار را مدیریت مواد، اطلاعات و جریان‌های سرمایه و همچنین همکاری میان شرکت‌های زنجیره تأمین در یکپارچه سازی اهداف حوزه‌های اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی تعریف می‌کنند که بر عملکرد پایداری شرکت‌ها تأثیر دارد (Hong et al., 2017). بررسی رابطه زنجیره تأمین پایدار و عملکرد شرکت‌ها یکی از اهداف مهم مدیران و محققان بوده است. تحقیقات زیادی به بررسی رابطه زنجیره تأمین پایدار و تأثیر آن بر عملکرد شرکت پرداخته‌اند (Hong et al., 2017; Injazz, et al., 2017). (Rajeev et al., 2017).

گلد و همکاران (Gold et al., 2010) بیان می‌کنند زنجیره تأمین پایدار دستیابی به عملکردهای مربوط به پایداری (عملکرد اقتصادی و زیست محیطی و اجتماعی) را برای شرکت افزایش می‌دهد و در عملکرد پایداری شرکت‌ها تأثیر دارد.

اسفهبدی و همکاران (Esfahbodi et al., 2016) بیان می‌کنند ابعاد زنجیره تأمین پایدار از جمله تدارکات پایدار، توزیع پایدار، طراحی پایدار و بهبود سرمایه‌گذاری بر عملکرد مالی و زیستمحیطی شرکت‌ها تأثیر دارند. البته باید توجه داشت علاوه بر عملکرد مالی و زیستمحیطی، عملکرد اجتماعی نیز برای سازمان‌ها اهمیت زیادی دارد که شرکت‌ها و سازمان‌ها نباید از آن غافل شوند، اما با توجه به اهمیت این بعد، به دلیل کیفی بودن آن، تحقیقات کمی عملکرد اجتماعی

را مورد بررسی قرار داده و این عملکرد را با متغیرهای عملکرد زیست محیطی سنجیده‌اند (Injazz et al., 2017).

کشاورزی در بسیاری از کشورها محور توسعه قرار گرفته و در ایران نیز این بخش از اهمیت بسزایی برخوردار است. براساس اطلاعات فائو، ایران در تولید یک سوم از تعداد محصولات اصلی دنیا دارای رتبه‌های اول تا دهم جهان بوده که سهم تولیدات بااغی ۱۵ و تولیدات زراعی ۷ محصول می‌باشد. ایران با داشتن ۱۵ محصول بااغی مهم از نظر تنوع تولید محصولات بااغی، بعد از کشورهای چین و امریکا، مشترکاً با ترکیه رتبه سوم دنیا را از آن خود کرده است. از نظر صادرات محصولات کشاورزی نیز ایران در صادرات ۱۰ محصول دارای رتبه‌های اول تا دهم جهان است با این توضیح که بر اساس منابع فائو، تجارت جهانی محصولات کشاورزی دنیا متکی بر صادرات و واردات ۳۵ محصول اصلی بوده و از بین کشورهای جهان ۶۴ کشور صادرکننده محصولات زراعی و ۵۵ کشور صادرکننده محصولات بااغی می‌باشند. همچنین محصولات ارزشمند دیگری نظیر زعفران، زرشک و زیره نیز در ایران تولید می‌شود که به دلیل قرار نگرفتن در شمار محصولات اصلی کشاورزی، از نظر فائو، در این طبقه‌بندی‌ها لاحظ نشده و ایران در واقع جزو بزرگ‌ترین تولیدکنندگان دنیا در تعدادی از این محصولات نیز می‌باشد.^۵

برای رونق بخشیدن به بخش کشاورزی و در نتیجه برای توسعه اقتصادی کشور، نقش شرکت‌های تعاونی کشاورزی حائز اهمیت است. این تعاونی‌ها فرصت‌های مناسبی برای مشارکت و همکاری کشاورزان در زمینه‌های گوناگون فراهم می‌آورند و بستری مناسب جهت فعالیت اقتصادی و توسعه اقتصادی کشورند (اغبانی آرانی و همکاران ، ۱۳۹۷). اما پتانسیل بالای کشور ایران در حوزه کشاورزی موجب حضور شرکت‌های خارجی و رقابت بالا در این صنعت شده و مشکلاتی را برای تعاونی‌های کشاورزی به همراه داشته است. تعاونی‌های کشاورزی هنگامی می‌توانند پیروز این رقابت باشند که به عملکرد پایدار دست یابند و این امر حاصل نمی‌شود مگر با در نظر گرفتن

^۵. نقش استعدادهای ملی در توسعه اقتصاد مقاومتی و اشتغال. (۳۱ فروردین ۱۳۹۶). روزنامه وطن امروز، شماره ۲۱۴۰، ص ۱۲.

تأثیرات ابعاد مدیریت زنجیره تأمین پایدار بر عملکرد پایداری (عملکرد زیست محیطی ، عملکرد مالی و عملکرد اجتماعی) تعاوونی ها.

با توجه به مطالب گفته شده می توان گفت پژوهش حاضر برای تعاوونی ها اهمیت و ضرورت دارد. از این رو، این پژوهش در نظر دارد تا ارتباط بین مدیریت زنجیره تأمین پایدار با عملکردهای زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی تعاوونی های کشاورزی را مطالعه و بررسی کند. در این راستا، اساسی ترین سؤالی که طرح می شود این است که آیا بین ابعاد مدیریت زنجیره تأمین پایدار و عملکردهای فوق ارتباط معناداری وجود دارد یا خیر ؟

به منظور پاسخ گویی به این سؤال فرضیه های زیر بررسی شد:

فرضیه H1: تدارکات پایدار تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد مالی آنها تأثیر دارد.

فرضیه H2: تدارکات پایدار تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد اجتماعی آنها تأثیر دارد.

فرضیه H3: تدارکات پایدار تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد زیست محیطی آنها تأثیر دارد.

فرضیه H4: طراحی پایدار تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد مالی آنها تأثیر دارد.

فرضیه H5: طراحی پایدار تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد زیست محیطی آنها تأثیر دارد.

فرضیه H6: طراحی پایدار تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد اجتماعی آنها تأثیر دارد.

فرضیه H7: توزیع پایدار تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد مالی آنها تأثیر دارد.

فرضیه H8: توزیع پایدار تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد زیست محیطی آنها تأثیر دارد.

فرضیه H9: توزیع پایدار تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد اجتماعی آنها تأثیر دارد.

فرضیه H10: بهبود سرمایه گذاری تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد مالی آنها تأثیر دارد.

فرضیه H11: بهبود سرمایه گذاری تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد زیست محیطی آنها تأثیر دارد.

فرضیه H12: بهبود سرمایه گذاری تعاوونی های کشاورزی بر عملکرد اجتماعی آنها تأثیر دارد.

پیشینهٔ تحقیق

در ابتدا نیاز است بیان شود از آنجا که اکثر مقالات تأثیر ابعاد زنجیره تأمین را در هر سه بعد سنجیده‌اند، پیشینه در یک بخش بیان شده است و در خصوص ابعاد پایداری با توجه به تحقیقات اینجاز و همکاران (Injazz et al., 2017) دسته بندي و عوامل زیادی وجود دارد اما در تحقیقات اسفهبدی و همکاران (Esfahbodi et al., 2016) و زهو و همکاران (Zhu et al., 2013) بیان شده که تمام این موارد را می‌توان با توجه به ماهیت فعالیت زنجیره تأمین - که شامل فعالیت تدارکاتی (تأمین)، فعالیت طراحی و توزیع می‌باشد - در قالب فعالیت تدارکاتی (تأمین) پایدار - فعالیت طراحی پایدار و توزیع پایدار دسته بندي کرد و علاوه بر این سه بعد، بعد بهینگی سرمایه گذاری را نیز به جای لجستیک معکوس استفاده نمود. بر این اساس، در تحقیقات ذکر شده ابعادی را که برای زنجیره تأمین پایدار خود در نظر گرفته اند در نهایت می‌توان به عنوان یکی از زیر شاخص‌های بیان شده از سوی اسفهبدی و همکارانش (۲۰۱۶) قرار داد. در ادامه، به بیان چند مطالعه مشابه با تحقیق حاضر پرداخته شده است.

هانگ و همکاران (Hong et al., 2017) در تحقیقی، به بررسی رابطه مدیریت زنجیره تأمین پایدار با عملکرد شرکت‌ها پرداختند. آنها پایداری زنجیره تأمین را شامل ۵ بعد همکاری، اعتماد، مدیریت ریسک، یادگیری زنجیره تأمین و نگرش استراتژیک در نظر گرفتند. داده‌های جمع آوری شده از ۲۰۹ شرکت تولیدی چینی با استفاده از مدل سازی معادلات ساختاری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که شیوه‌های زنجیره تأمین پایدار تأثیر مثبتی بر قابلیت‌های دینامیکی زنجیره و تمامی سه بعد عملکرد اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی دارد.

اسفهبدی و همکاران (Esfahbodi et al., 2016) به بررسی رابطه ابعاد زنجیره تأمین پایدار شامل تدارکات پایدار، توزیع پایدار، طراحی پایدار و بهبود سرمایه گذاری و عملکرد مالی و زیست محیطی شرکت‌های چینی و ایرانی پرداختند. داده‌های جمع آوری شده از ۱۲۸ شرکت تولیدی چینی و ایرانی با استفاده از مدل سازی معادلات ساختاری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و نتیجه‌گیری شد این ابعاد بر عملکرد سازمان یعنی عملکرد مالی و زیست محیطی تأثیر دارد.

پرلاج و همکاران (Paulraj et al., 2015) در تحقیقی با عنوان «انگیزه‌ها و نتایج عملکرد مدیریت زنجیره تأمین پایدار: بر اساس چشم انداز چند نظریه» نشان دادند زنجیره تأمین پایدار عملکرد مالی از جمله بازده دارایی و درآمد و سود را بهبود می بخشد. در واقع، زنجیره تأمین پایدار با مدیریت ریسک عملکرد مالی را بهبود می بخشد.

نورزلین و همکاران (Norazlan et al., 2014) در تحقیقی با عنوان «توسعه مدیریت زنجیره تأمین پایدار و عملکرد پایدار در صنعت بهداشتی و درمانی مالزی» به بررسی تأثیر مدیریت زنجیره تأمین پایدار شامل عوامل محیطی، تکنولوژی فرهنگی و مدیریت ریسک بر عملکرد مالی، اجتماعی و زیستمحیطی بیمارستان‌های مالزی پرداختند. آنها جهت سنجش فرضیه‌ها از مدل معادلات ساختاری تحت نرم افزار آموس استفاده کردند. نتایج حاصل از تحقیق دال بر وجود روابط مشتت میان زنجیره تأمین پایدار و عملکرد مالی، اجتماعی و زیست محیطی بود.

حسن (Hasan, 2013) در تحقیقی با عنوان «اقدامات مدیریت زنجیره تأمین پایدار و عملکرد عملیاتی» به بررسی اقدامات لازم جهت دستیابی به زنجیره تأمین پایدار و تاثیر آن در نتایج عملیاتی، شامل نتایج اقتصادی و زیست محیطی، پرداخت. وی برای سنجش اقدامات زنجیره تأمین پایدار از روش مطالعه موردی استفاده نمود و به این منظور ۵ شرکت را انتخاب کرد. نتایج تحقیق وجود رابطه مشتت میان اقدامات زنجیره تأمین پایدار مانند تدارک پایدار، طراحی پایدار و توزیع پایدار با عملکرد عملیاتی (اقتصادی و زیست محیطی) شرکت‌ها را نشان داد.

کلوز و همکاران (Closs et al., 2011) پژوهشی در زمینه زنجیره تأمین پایدار انجام دادند. آنها یک چارچوب کلی برای تعریف ابعاد پایداری و شاخص‌های آن ارائه دادند و نقش زنجیره تأمین پایدار را در بهبود عملکرد زیست محیطی و اجتماعی شرکت‌ها بررسی کرده و نشان دادند کاربرد مدیریت زنجیره تأمین پایدار موجب بهبود عملکرد زیست محیطی و اجتماعی شرکت‌های مورد مطالعه و کسب مزیت رقابتی می شود.

مبانی نظری تحقیق

در مقایسه با مدیریت زنجیره تأمین سنتی، که بر عملیات مالی و اقتصادی کسب و کار تأکید می‌کند، مدیریت زنجیره تأمین پایدار بر اساس ادغام اهداف زیستمحیطی و اجتماعی با رویکردهای اقتصادی تعریف می‌گردد. در این مفهوم، مدیریت زنجیره تأمین پایدار بر زنجیره تأمین رو به جلو تأکید داشته و با زنجیره تأمین حلقه بسته، که شامل زنجیره تأمین معکوس، بازتولید و احیای محصول می‌باشد، تکمیل می‌شود. به صورت خلاصه، مدیریت زنجیره تأمین پایدار به بررسی عوامل اقتصادی، اجتماعی و زیستمحیطی در حوزه زنجیره تأمین و لجستیک می‌پردازد (Injazz et al., 2017). بسیاری از پژوهشگران مفاهیم متفاوتی برای تعریف مدیریت زنجیره تأمین پایدار به کار برد، اما به طور کلی آنها بر سر این مطلب توافق دارند که مدیریت زنجیره تأمین پایدار با تمرکز هم‌زمان بر ابعاد اقتصادی، زیستمحیطی و اجتماعی موجب ایجاد پایداری بلندمدت می‌شود. دوبی و همکاران (Dubey et al., 2017) در یک تحقیق مبتنی بر مرور نظاممند، تعاریف مربوط به مدیریت زنجیره تأمین پایدار را در دو دسته قرار دادند: دسته اول تعاریفی که مدیریت زنجیره تأمین را به عنوان یک فلسفه و دسته دوم به عنوان یک فرایند مدیریتی در نظر گرفته اند. هانگ و همکاران (Hong et al., 2017) در تحقیقی، به بررسی رابطه مدیریت زنجیره تأمین پایدار با عملکرد شرکت‌ها پرداختند. آنها پایداری زنجیره تأمین را شامل ۵ بعد همکاری، اعتماد، مدیریت ریسک، یادگیری زنجیره تأمین و نگرش استراتژیک در نظر گرفته اند. دیابت و گاویندان (Diabat and Govindan, 2012) ابتدا با مرور نظاممند مربوط به مدیریت زنجیره تأمین پایدار، عوامل ایجاد مدیریت زنجیره تأمین پایدار را شناسایی نمودند و سپس در یک شرکت آلومینیوم سازی، با استفاده از تکنیک مدل سازی ساختاری تفسیری و نظر خبرگان، به ارائه نقشه ساختاری و علی این محرك‌ها پرداختند. نتایج تحقیق آنها حاکی از این است که قوانین و آینه‌های دولتی به همراه لجستیک معکوس، به نوعی مهم‌ترین محرك‌های مدیریت زنجیره تأمین پایدار می‌باشند. بررسی رابطه زنجیره تأمین پایدار و عملکرد شرکت‌ها یکی از اهداف مهم مدیران و محققان بوده است (Rajeev et al., 2017). مدیریت زنجیره تأمین پایدار مزایای زیادی را برای سازمان‌ها

به همراه دارد. تحقیقات زیادی به بررسی رابطه زنجیره تأمین پایدار و تأثیر آن بر عملکرد شرکت پرداخته‌اند (Rajeev et al., 2017; Hong et al., 2017; Injazz et al., 2017).

گلد و همکاران (Gold et al., 2010) بیان می‌کنند زنجیره تأمین پایدار با تسهیم اطلاعات، رابطه بلند مدتی را ایجاد می‌کند که دستیابی به عملکرد های مربوط به پایداری (عملکرد مالی، زیستمحیطی و اجتماعی) را برای شرکت‌ها تسهیل می‌کند. مانی و همکاران (Mani et al., 2018) بیان می‌کنند مشتریان تمایل بیشتری به خرید محصولات با طراحی پایدار دارند. مدیریت زنجیره تأمین پایدار به شرکت‌ها کمک می‌کنند تا محصولات سبز و دوستار محیط زیست و دارای امنیت و عملکرد زیستمحیطی خود را بهبود بخشنند. زنجیره تأمین پایدار هزینه و عدم اطمینان را کاهش می‌دهد و عملکرد اقتصادی شرکت‌ها را بهبود می‌بخشد (Sarkis et al., 2011). اینجاز و همکاران (Injazz et al., 2017) بیان می‌کنند در نظر نگرفتن نتایج اقتصادی پایداری امری غیرممکن و غیر مسئله می‌باشد. هنگامی که اعضای زنجیره تأمین با یکدیگر برای دستیابی به پایداری همکاری می‌کنند، شیوه‌هایی به کار رفته برای پایداری مستلزم استفاده بهینه‌تر و مؤثرتر از منابع می‌باشد. این امر عملکرد مالی شرکت‌ها را بهبود می‌بخشد . وانگ (Wong, 2014) بیان می‌کند عملکرد زیستمحیطی پایداری می‌تواند هزینه عملیاتی را کاهش دهد. زنجیره تأمین پایدار موجب افزایش سهم بازار و فروش می‌شود و عملکرد مالی را افزایش می‌دهد. زنجیره تأمین پایدار از طریق استفاده کمتر از منابع و کاهش زباله، عملکرد مالی و محیطی را بهبود می‌بخشد (Bastas & Liyanage, 2018). برای مثال شرکت Procter and Gamble (P&G) با اصلاح فرمول شستشوی خود به منظور وارد آمدن آسیب کمتر به محیط زیست، باعث کاهش ریسک‌هایی شد که بر اثر مقررات دولت با آن مواجه بود و توانست میلیون‌ها دلار در تولید و هزینه صرفه جویی کند (Aguilera et al., 2007). گرچه اهمیت جتبه‌های اجتماعی در تحقیقات تجربی در خصوص پایداری بیان شده اما تحقیقات محدودی در این حوزه انجام گرفته است، چرا که هنوز اندازه گیری عناصر غیر اقتصادی پایداری به دلیل وجه کیفی آن مقداری مشکل است (Injazz et al., 2017).

مدیریت زنجیره تأمین پایدار از طریق کاهش مسائل زیستمحیطی و اجتماعی، به شرکت‌ها در دستیابی به مزیت اجتماعی و مالی یاری می‌رسانند (Mulwa et al., 2015).

گفتنی است در مقالات متفاوت جهت سنجش پایداری در زنجیره تأمین پایدار شاخص‌های گوناگونی در نظر گرفته شده است، اما با توجه به تعریف مدیریت زنجیره تأمین می‌توان آنها را در چهار بعد فعالیت‌های مربوط به تدارکات، طراحی، توزیع و سرمایه‌گذاری دسته‌بندی کرد (Esfahbodi et al., 2016).

تدارکات پایدار یک رویکرد می‌باشد که هنگام خرید اتخاذ می‌شود. در تدارکات پایدار به این موضوع توجه می‌شود که چه مقدار از محصولات خریداری شده با عوامل زیست محیطی و اجتماعی تطابق دارد.

تدارکات پایدار از طریق تأمین منابع مناسب از مواد خام، ضایعات و پسماندهای خطرناک را کاهش می‌دهد و عملکرد زیست محیطی و مالی را بهبود می‌بخشد (Green et al., 2012b). حسن (Hasan, 2013) بیان می‌کند تدارکات پایدار علاوه بر عملکرد زیست محیطی و مالی، با انتخاب تأمین‌کنندگان محلی، موجب افزایش سطح درآمد خانواده‌های محلی شده و رفاه اجتماعی را افزایش می‌دهد و در نتیجه، وجهه خوبی در جامعه محلی پیدا می‌کند و عملکرد اجتماعی خود را بهبود می‌بخشد.

تدارک پایدار در زنجیره تأمین پایدار نه تنها روابط بلکه عملکرد شرکت را بهبود می‌بخشد؛ برای مثال، شرکت‌های وال مارت و منستل از طریق افزایش همکاری با تأمین‌کنندگان محلی – که از موارد تأکید شده در تدارک پایدار می‌باشند – توانستند هزینه حمل و نقل و نیز انتشار گاز دی‌اکسید کربن خود را کاهش دهند و رفاه اجتماعی را برای جامعه محلی به همراه بیاورند (Injazz et al., 2017).

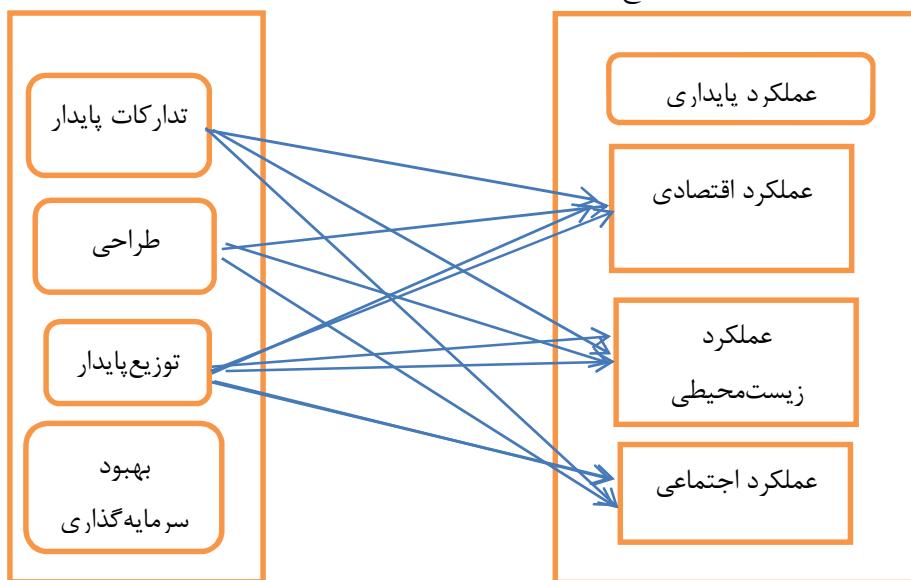
طراحی پایدار به ساخت محصولات از طریق ورودی‌هایی که تأثیرات زیست محیطی کمتری دارند گفته می‌شود. در طراحی پایدار تلاش بر آن است تا محصولاتی با ضایعات و آلودگی‌های کمتر تولید شوند تا این طریق عملکرد زیست محیطی بهبود یابد.

علاوه بر این، در طراحی پایدار تلاش می‌شود از روش‌های ساخت ایمن‌تر استفاده شود و ایمنی و سلامت افراد درگیر در کار، که یکی از شاخص‌های مهم در عملکرد اجتماعی می‌باشد، حفظ شود؛ در نتیجه، افراد عملکرد اجتماعی خود را بهبود می‌بخشند (Injazz et al., 2017) سورینگ و مولر (Suring & Müller, 2008) بیان می‌کنند طراحی پایدار مستلزم کاهش مقدار مصرف مواد و انرژی است که از این طریق علاوه بر بهبود عملکرد اقتصادی و اجتماعی می‌تواند هزینه‌های مربوط به تأمین انرژی را کاهش دهد و عملکرد اقتصادی را بهبود بخشد دیبیت و گاویندان (Diabat & Govindan, 2011) بیان می‌کنند زنجیره تأمین پایدار با بعد طراحی پایدار با هدف کاهش اثرات زیست محیطی موجب ایجاد استانداردهایی بالاتر در تولید و در نتیجه عملکرد بالاتر شده و به صورت مستقیم بر نتایج محیطی تأثیر می‌گذارد. در توزیع پایدار، به شیوه‌های توزیع محصولات و خدمات توجه می‌شود. توزیع پایدار به دنبال روش‌های توزیعی است که هم آثار زیست محیطی را کاهش می‌دهد و هم به فرهنگ افراد مصرف کننده احترام می‌گذارد (Esfahbodi et al., 2016) اینجاز و همکاران (Injazz et al., 2017) بیان می‌کنند از طریق توزیع پایدار یعنی استفاده از توزیع کنندگان با عوامل زیست محیطی و حتی توزیع کنندگان محلی می‌توان هزینه‌ها را کاهش داد و به وجهه اجتماعی بهتری دست پیدا کرد و علاوه بر آن عملکرد زیست محیطی خود را نیز بهبود بخشد. همچنین توزیع پایدار با کاهش انتشار گازهای سمی، از طریق بهبود فرایند حمل و نقل، عملکرد زیست محیطی را بهبود می‌بخشد (گرین، ۲۰۱۲). زهو و همکاران (Zhu et al., 2013) بیان می‌کنند در توزیع پایدار استفاده از بسته‌بندی سبز اثرات زیست محیطی را کاهش خواهد داد. البته نتایج تحقیق آنها نشان داده بسته‌بندی سبز سود آوری را در کوتاه مدت کاهش می‌دهد ولی عملکرد مالی را در بلند مدت بهبود می‌بخشد. لجستیک معکوس یکی از عناصر مهم در زنجیره تأمین پایدار می‌باشد. اسقهبدی و همکاران (Esfahbodi et al., 2016) بیان می‌کنند لجستیک معکوس تنها به معنای بازیافت نمی‌باشد، بلکه

استفاده یا فروش محصولات مازاد است که می‌توان آن را بهینه سازی یا بهبود سرمایه‌گذاری نامید، چرا که بهینه سازی سرمایه‌گذاری به معنای استفاده مجدد از وسایل از طرق مختلف مانند بازیافت می‌باشد (Lai et al., 2013). در بهینه‌سازی با فروش محصولات مازاد و استفاده از محصولات بازیافتی عملکرد زیست‌محیطی و مالی تسهیل می‌شود (Zhu et al., 2013) از طرفی، شرکت‌ها از طریق سرمایه‌گذاری در مباحث آموزشی نه تنها به مزایایی مانند تولید کالا با کیفیت بهتر دست می‌یابند، بلکه رضایت کارمندان خود را افزایش می‌دهند و عملکرد اجتماعی خود را بهبود بخشنند (Injazz et al., 2017).

با توجه به مطالعات یاد شده و پژوهش هانگ و همکاران (Hong et al., 2017) و اسفهبدی و همکاران (Esfahbodi et al., 2016)، مدل مفهومی زیر ارائه می‌شود. گفتنی است در این مدل مفهومی ابعاد زنجیره تأمین پایدار به عنوان متغیر مستقل و عملکرد زیست‌محیطی و مالی و اجتماعی به عنوان متغیر وابسته عمل می‌کنند.

ابعاد زنجیره تأمین پایدار بر اساس پژوهش اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶) شامل تدارک پایدار، طراحی پایدار، توزیع پایدار و بهبود سرمایه‌گذاری می‌باشد.

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

روش شناسی تحقیق

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و روش گردآوری داده‌ها، توصیفی - پیمایشی و با توجه به بررسی رابطه بین متغیرها از نوع همبستگی بوده است. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه شرکت‌های تعاونی کشاورزی شهرستان‌های استان مازندران تشکیل دادند که در بانک اطلاعات تولید و خدمات در سایت فعال‌ترین، اطلاعات آنها موجود و در حال حاضر مشغول به کار می‌باشند. گفتنی است در سایت فعال‌ترین در مجموع ۱۴۵ تعاونی کشاورزی تحت پوشش ۱۳ اتحادیه ثبت شده و این ۱۳ اتحادیه خود تحت پوشش اتحادیه تعاونی روستایی استان مازندران، که زیر نظر اتحادیه مرکزی نظارت و هماهنگی تعاونی‌های روستایی و کشاورزی ایران قرار دارد، می‌باشند. بعد از تماس با اتحادیه‌ها مشخص شد بعضی از این تعاونی‌ها، که در سایت نام آنها ذکر شده است، به دلیل کاهش جمعیت روستا، مشغول به کار نمی‌باشند و با اتحادیه دیگر ادغام شده و به صورت مشترک در حال انجام فعالیت می‌باشند که در نهایت تعداد تعاونی‌های مشغول به کار که اطلاعات آنها دریافت شد ۱۲۲ تعاونی بودند که به عنوان جامعه آماری در نظر گرفته شدند.

نمونه آماری مورد نظر با استفاده از جدول مورگان ۹۶ شرکت تعیین شد، اما برای اطمینان بیشتر، ۱۰۰ پرسش‌نامه به صورت نمونه گیری تصادفی طبقه‌ای بین اعضای نمونه یعنی رؤسای این تعاونی‌ها به صورت الکترونیکی با ایمیل و تعدادی به صورت دستی توزیع شد.
در جدول ۱ شاخص‌ها و زیر شاخص‌های سنجش متغیرها ارائه شده است.

جدول ۱. شاخص‌ها و زیرشاخص‌های سنجش متغیرهای پژوهش

شاخص	زیرشاخص‌ها	نام اختصاری	منبع
اقتصادی	قابلیت اطمینان	Q34	اینجاز (۲۰۱۷)
	پاسخ‌گویی	Q35	هانگ (۲۰۱۷)
	انعطاف‌پذیری	Q36	اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶)
	عملکرد مالی	Q37	
	اثربخشی	Q38	
	کیفیت	Q39	
محیطی	مدیریت زیست محیطی	Q28	اینجاز (۲۰۱۷)
	استفاده از منابع تجدید پذیر	Q29	هانگ (۲۰۱۷)
	کاهش و عدم آلودگی	Q30	اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶)
	خطرناک و سمی بودن فرایند و مواد تولید شده و گازهای متصل شده	Q31	
	بازیافت پذیری مواد مصرفی	Q32	
	حفظ سلامت محیط طبیعی	Q33	
اجتماعی	شرایط کاری و حفاظت اجتماعی برای کارکنان	Q22	اینجاز (۲۰۱۷)
	قابلیت اعتماد به محصولات	Q23	هانگ (۲۰۱۷)
	حقوق اساسی در محل کار	Q24	اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶)
	تعهد اجتماعی	Q25	
	خلاقیت در کار	Q26	
	مشارکت و رضایت ذی نفعان و مشتریان	Q27	
زنگیره تأمین پایدار	همکاری با تأمین کننده جهت اهداف زیست محیطی	Q1	اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶)
	تأمین کننده محلی	Q2	
	تأمین منابع از منابعی با اثرات زیست‌محیطی کمتر	Q3	
	استفاده از تأمین کننده ارائه دهنده بهترین قیمت با توجه به کیفیت محصول	Q4	
	تأمین کننده با گواهی نامه ISO ۹۰۰۱	Q5	
	تأمین کننده با مواد اولیه دوست دار محیط‌زیست	Q6	

نقش ابعاد مدیریت

۱۵

اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶)	Q7 Q8 Q9 Q10 Q11 Q12	طراحی فرایندها با کمترین اثرات زیست محیطی			
		طراحی فرایندها با توجه به نیاز جامعه			
		طراحی محصول با کمترین هزینه و بیشترین بهره‌وری	طراحی پایدار		
		استفاده از محصولاتی با ضایعات کمتر			
		استفاده از محصولاتی با آلودگی‌های کمتر			
		استفاده از محصولات بازیافتی			
		هزینه حمل و نقل			
		بهینه سازی حمل و نقل			
		استفاده از توزیع کنندگان محلی			
		استفاده از وسایل حمل و نقل که اثرات زیست محیطی کمتری دارد	توزیع پایدار		
		ایمنی توزیع			
		بسته بندی سبز			
		استفاده از محصولات غیر قابل استفاده جهت فعالیت‌های جدید	بهبود		
		فروش محصولات بدون استفاده	سرمایه‌گذاری		
		اهدا کردن وسایل غیر قابل استفاده			

مأخذ: یافته‌های تحقیق

پایابی پرسشنامه‌ها با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ و ضریب پایابی ترکیبی تعیین شد.

هم میزان آلفا و هم میزان ضریب پایابی ترکیبی برای همه متغیرها بیشتر از ۰/۷ بود، لذا با اطمینان

می‌توان گفت ابزار تحقیق از پایابی لازم برخوردار است (جدول ۲).

روایی پرسش‌نامه‌ها توسط معیار روایی همگرا بررسی شد. روایی همگرا از طریق معیار AVE^۶ (میانگین واریانس استخراج شده) بررسی می‌شود که در صورت بیشتر شدن این معیار از ۰/۴، روایی همگرای ابزار اندازه‌گیری تأیید می‌شود. طبق جدول ۲، تمام مقادیر روایی همگرای مناسب پرسش‌نامه را نشان می‌دهد.

جدول ۲. مقایسه پایایی و روایی ابزار اندازه‌گیری پژوهش

متغیرهای مکنون	تعداد سؤالات	AVE	پایایی ترکیبی	آلفای کرونباخ
تدارک پایدار	۶	۰/۷۱	۰/۹۳	۰/۹۱
طراحی پایدار	۶	۰/۷۳	۰/۹۴	۰/۹۲
توزیع پایدار	۶	۰/۷۳	۰/۹۴	۰/۹۲
بهبود سرمایه گذاری	۳	۰/۷۲	۰/۸۸	۰/۸۰
عملکرد مالی	۶	۰/۶۲	۰/۹۰	۰/۸۸
عملکرد زیست محیطی	۶	۰/۶۵	۰/۹۱	۰/۹۲
عملکرد اجتماعی	۳	۰/۶۴	۰/۹۱	۰/۸۷

مأخذ: یافته‌های تحقیق

برای تجزیه و تحلیل داده‌های گردآوری شده از روش‌های مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد. مدل‌یابی معادلات ساختاری مدلی آماری برای بررسی روابط خطی بین متغیرهای مکنون (مشاهده نشده) و متغیرهای آشکار (مشاهده شده) است؛ به عبارت دیگر، مدل‌یابی معادلات ساختاری تکنیک آماری قدرتمندی است که مدل اندازه‌گیری (تحلیل عاملی تأییدی) و مدل ساختاری (رگرسیون یا تحلیل مسیر) را با یک آزمون آماری همزمان ترکیب می‌کند. از طریق این فنون پژوهشگران می‌توانند ساختارهای فرضی (مدل‌ها) را رد یا اनطباق آنها را با داده‌ها تأیید کنند. نرم افزار مورد استفاده در این پژوهش برای این تحلیل اسمارت پی ال اس است. در استفاده از این نرم افزار، قبل از ورود به مرحله آزمون فرضیات و مدل مفهومی تحقیق، ابتدا لازم است از صحت مدل اندازه‌گیری و مدل ساختاری اطمینان حاصل گردد. برازش مدل‌های اندازه‌گیری شامل بررسی

پایایی و روایی سازه های پژوهش است. در نرم افزار پی ال اس جهت سنجش پایایی، از آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی و بارهای عاملی استفاده می شود. به طور کلی، اگر مقدار آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی بالاتر از 0.7 و بارهای عاملی بالاتر از 0.4 باشد، پایایی در مورد آن مدل پذیرفته می شود و جهت بررسی روایی از شاخص همگرایی (AVE) استفاده می شود. عدد مناسب AVE باید بالاتر از 0.4 باشد. با توجه به اعداد نشان داده شده در جدول ۲ و نمودار ۱ تمامی متغیر های تحقیق دارای پایایی و روایی قابل قبول می باشند، در نتیجه مدل اندازه گیری پژوهش برازش قابل قبول دارد.

برای بررسی برازش مدل ساختاری از شاخص دقت پیش بینی استفاده می شود. شاخص دقت پیش بینی (R^2) برای اندازه گیری واریانس ساختار وابسته، که تحت تأثیر ساختار مستقل است، مورد استفاده قرار می گیرد. مقادیر 0.75 ، 0.50 یا 0.25 نشان دهنده مقدار قوی، متوسط و ضعیف دقت پیش بینی می باشد که با توجه به اعداد ارائه شده در جدول ۳، مدل ساختاری دارای دقت پیش بینی خوبی است و برازش مدل ساختاری در حد قوی تأیید می شود.

در انتها، ارزیابی برازش کلی مدل با استفاده از شاخص نیکویی برازش GOF انجام پذیرفت که برای محاسبه آن از دو شاخص میانگین Communality و R^2 استفاده می شود. نیکویی برازش برای مدل 0.77 به دست آمد که از حداقل قابل قبول (0.36) بالاتر است؛ بنابراین، مدل پژوهش برازش مناسبی دارد.

$$GOF = \sqrt{0.68 * 0.88} = 0.77$$

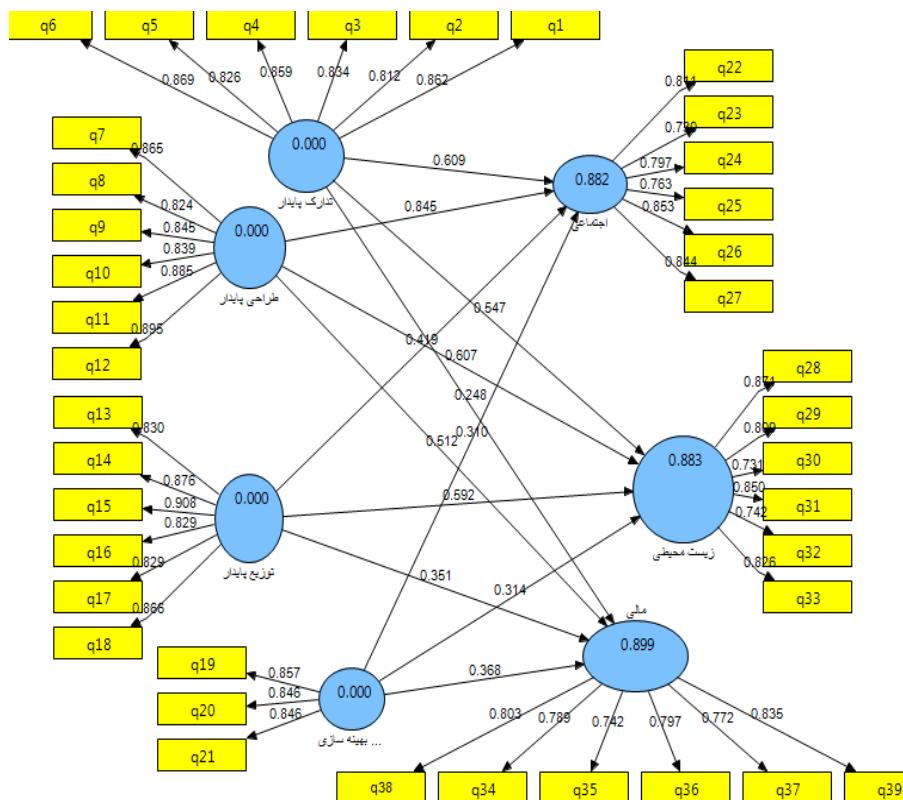
جدول ۳. مقادیر R^2 و Communality

متغیر	عملکرد مالی	عملکرد اجتماعی	محیطی	پایدار	پایدار	طراحی	توزیع	بهبود	سرمایه گذاری
Communality	0.62	0.64	0.65	0.71	0.73	0.73	0.72	0.72	0.73
R^2	0.89	0.88	0.88	-----	-----	-----	-----	-----	-----

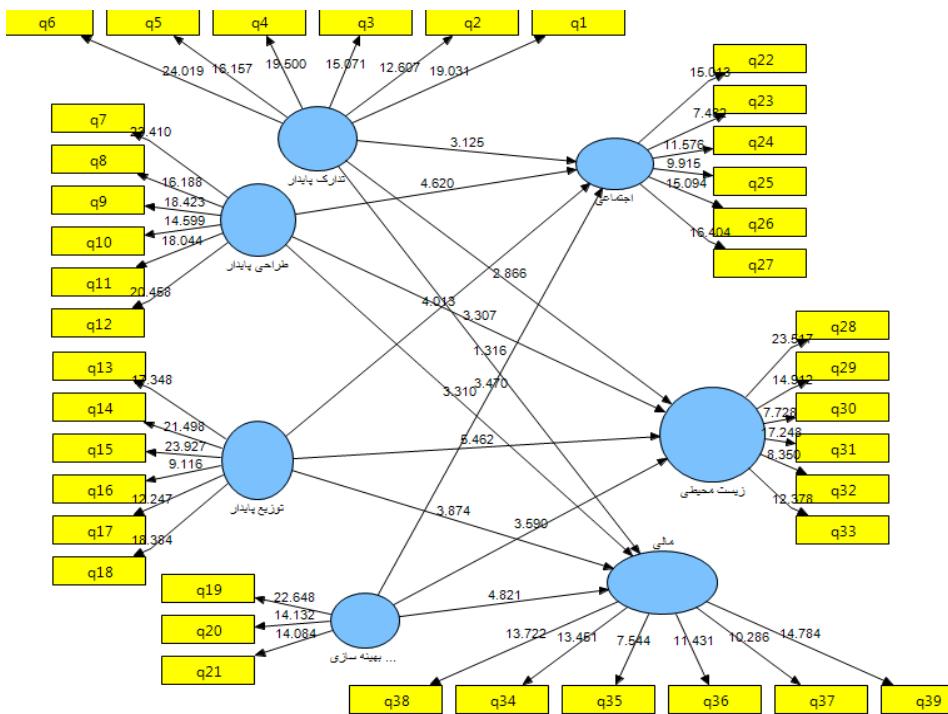
مأخذ: یافته های پژوهش

نتایج و بحث

در نرم افزار اسماارت پی ال اس ارزش t معنادار بودن اثر متغیرها را برابر هم نشان می‌دهد. اگر مقدار t بیشتر از $1/96$ باشد، یعنی اثر مثبت و معنادار است. اگر بین $1/96$ و $-1/96$ باشد، اثر معنادار نیست و اگر کوچک‌تر از $-1/96$ باشد، یعنی اثر منفی ولی معنادار است. همچنین ضرایب مسیر اگر بالای $0/60$ باشد، به این معناست که ارتباطی قوی میان دو متغیر وجود دارد و اگر بین $0/6$ تا $0/6$ باشد، ارتباط متوسط و اگر زیر $0/3$ باشد، ارتباط ضعیفی وجود دارد. با توجه به نمودارهای ۱ و ۲ می‌توان فرضیه‌های پژوهش را تحلیل کرد.

نمودار ۱ مدل ساختاری تحقیق همراه با ضرایب بارهای عاملی

نمودار ۲. مدل ساختاری تحقیق همراه با ضرایب معناداری نتایج آزمون

فرضیه H1: فرضیه اول به بررسی تأثیر تدارکات پایدار بر عملکرد مالی زنجیره تأمین می‌پردازد. با توجه به نمودارهای ۱ و ۲ و از آنجا که ضریب استاندارد شده (ضریب مسیر) بین دو متغیر تدارکات پایدار و عملکرد مالی برابر با ۰/۲۴۸ و ضریب معناداری این مسیر معادل ۱/۴۲ و از مقدار ۱/۹۶ کمتر است، این فرضیه رد خواهد شد که با نتایج مطالعه سرکیس و همکاران (۲۰۱۱) و گرین و همکاران (۲۰۱۲) متفاوت است و این می‌تواند به دلیل جامعه آماری و منطقه مورد مطالعه آنها باشد؛ اما با مطالعه اسفهندی و همکاران (۲۰۱۶) روی شرکت‌های تولیدی ایرانی یکسان شده است.

فرضیه H2: فرضیه دوم به بررسی تأثیر تدارکات پایدار بر عملکرد اجتماعی شرکت می‌پردازد. بر اساس نتایج به دست آمده (نمودارهای ۱ و ۲) مشاهده می‌شود که ضریب معناداری این مسیر ۳/۱۷ و از مقدار ۱/۹۶ بیشتر است، لذا این فرضیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأیید

می‌شود. ضرایب استاندارد شده مربوط به این رابطه نیز نشان می‌دهد تدارکات پایدار ۶۰ درصد از متغیر عملکرد اجتماعی را تبیین می‌کند که با نتایج پژوهش‌های سرکیس و همکاران (۲۰۱۱)، اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶)، آگویرا و همکاران (۲۰۰۷)، گلد و همکاران (۲۰۱۰)، سرکیس و همکاران (۲۰۱۱)، و هنگ (۲۰۱۴) یکسان می‌باشد.

H3: فرضیه سوم به بررسی تأثیر تدارکات پایدار بر عملکرد زیستمحیطی شرکت می‌پردازد. بر اساس نتایج به دست آمده (نمودارهای ۱ و ۲) مشاهده می‌شود که ضریب معناداری این مسیر ۲/۸۶ و از مقدار ۱/۹۶ بیشتر است، لذا این فرضیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأیید می‌شود. ضرایب استاندارد شده مربوط به این رابطه نیز نشان می‌دهد تدارکات پایدار ۵۴ درصد از متغیر عملکرد زیستمحیطی را تبیین می‌کند که با نتایج پژوهش‌های نورزلین و همکاران (۲۰۱۴)، پرلاج و همکاران (۲۰۱۵)، اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶)، هنگ و همکاران (۲۰۱۷)، اینجاز و همکاران (۲۰۱۷) و مانی و همکاران (۲۰۱۱) و سرکیس و همکاران (۲۰۱۱) همخوانی دارد.

H4: فرضیه چهارم به بررسی تأثیر طراحی پایدار بر عملکرد مالی شرکت می‌پردازد. بر اساس نتایج به دست آمده (نمودارهای ۱ و نمودار ۲) مشاهده می‌شود که ضریب معناداری این مسیر ۳/۳۱ و از مقدار ۱/۹۶ بیشتر است، لذا این فرضیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأیید می‌شود. ضرایب استاندارد شده مربوط به این رابطه نیز نشان می‌دهد طراحی پایدار ۵۱/۲ درصد از متغیر عملکرد مالی را تبیین می‌کند که با نتایج پژوهش‌های سرکیس و همکاران (۲۰۱۱)، گرین و همکاران (۲۰۱۲)، اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶)، هنگ و همکاران (۲۰۱۷)، آگویرا و همکاران (۲۰۱۰) و گلد و همکاران (۲۰۰۷) همخوانی دارد.

H5: فرضیه پنجم به بررسی تأثیر طراحی پایدار بر عملکرد زیستمحیطی شرکت می‌پردازد. بر اساس نتایج به دست آمده (نمودارهای ۱ و ۲) مشاهده می‌شود که ضریب معناداری این مسیر ۳/۳۱ و از مقدار ۱/۹۶ بیشتر است، لذا این فرضیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأیید می‌شود. ضرایب استاندارد شده مربوط به این رابطه نیز نشان می‌دهد طراحی پایدار ۶۰ درصد از متغیر عملکرد زیستمحیطی را تبیین می‌کند که با نتایج پژوهش‌های سرکیس و همکاران (۲۰۱۱)،

گرین و همکاران (۲۰۱۲)، اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶) و هانگ و همکاران (۲۰۱۷) همخوانی دارد.

فرضیه H6: فرضیه ششم به بررسی تأثیر طراحی پایدار بر عملکرد اجتماعی شرکت می‌پردازد. بر اساس نتایج به دست آمده (نمودارهای ۱ و ۲) مشاهده می‌شود که ضریب معناداری این مسیر ۴/۶۲ و از مقدار ۱/۹۶ بیشتر است، لذا این فرضیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأیید می‌شود. ضرایب استاندارد شده مربوط به این رابطه نیز نشان می‌دهد طراحی پایدار ۸۴ درصد از متغیر عملکرد اجتماعی را تبیین می‌کند که با نتایج پژوهش‌های سرکیس و همکاران (۲۰۱۱)، گرین و همکاران (۲۰۱۲)، اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶)، وونگ (۲۰۱۴) و هانگ و همکاران (۲۰۱۷) همخوانی دارد.

فرضیه H7: فرضیه هفتم به بررسی تأثیر توزیع پایدار بر عملکرد مالی شرکت می‌پردازد. بر اساس نتایج به دست آمده (نمودارهای ۱ و ۲) مشاهده می‌شود که ضریب معناداری این مسیر ۳/۸۷ و از مقدار ۱/۹۶ بیشتر است، لذا این فرضیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأیید می‌شود. ضرایب استاندارد شده مربوط به این رابطه نیز نشان می‌دهد طراحی پایدار ۳۵ درصد از متغیر عملکرد مالی را تبیین می‌کند که با نتایج پژوهش‌های سرکیس و همکاران (۲۰۱۱)، گرین و همکاران (۲۰۱۲)، اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶) و هانگ و همکاران (۲۰۱۷) همخوانی دارد.

فرضیه H8: فرضیه هشتم به بررسی تأثیر توزیع پایدار بر عملکرد زیستمحیطی شرکت می‌پردازد. بر اساس نتایج به دست آمده (نمودارهای ۱ و ۲) مشاهده می‌شود که ضریب معناداری این مسیر ۶/۴۶۲ و از مقدار ۱/۹۶ بیشتر است، لذا این فرضیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأیید می‌شود. ضرایب استاندارد شده مربوط به این رابطه نیز نشان می‌دهد طراحی پایدار ۵۹ درصد از متغیر عملکرد زیست محیطی را تبیین می‌کند که با نتایج پژوهش‌های سرکیس و همکاران (۲۰۱۱)، گرین و همکاران (۲۰۱۲)، اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶) و هانگ و همکاران (۲۰۱۷) همخوانی دارد.

فرضیه H9: فرضیه نهم به بررسی تأثیر توزیع پایدار بر عملکرد اجتماعی شرکت می‌پردازد. بر اساس نتایج به دست آمده (نمودارهای ۱ و ۲) مشاهده می‌شود که ضریب معناداری این مسیر ۴/۶۲ و از مقدار ۱/۹۶ بیشتر است، لذا این فرضیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأیید می‌شود. ضرایب استاندارد شده مربوط به این رابطه نیز نشان می‌دهد طراحی پایدار ۴۱ درصد از متغیر عملکرد اجتماعی را تبیین می‌کند که با نتایج پژوهش‌های سرکیس و همکاران (۲۰۱۱)، وونگ (۲۰۱۴)، گرین و همکاران (۲۰۱۲)، اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶) و هانگ و همکاران (۲۰۱۷) همخوانی دارد.

فرضیه H10: فرضیه دهم به بررسی تأثیر بهبود سرمایه گذاری بر عملکرد مالی شرکت می‌پردازد. بر اساس نتایج به دست آمده (نمودارهای ۱ و ۲) مشاهده می‌شود که ضریب معناداری این مسیر ۴/۸۲ و از مقدار ۱/۹۶ بیشتر است، لذا این فرضیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأیید می‌شود. ضرایب استاندارد شده مربوط به این رابطه نیز نشان می‌دهد بهبود سرمایه گذاری ۳۶ درصد از متغیر عملکرد مالی را تبیین می‌کند که با نتایج پژوهش‌های سرکیس و همکاران (۲۰۱۱)، گرین و همکاران (۲۰۱۲)، اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶) و هانگ و همکاران (۲۰۱۷) همخوانی دارد.

فرضیه H11: فرضیه یازدهم به بررسی تأثیر بهبود سرمایه گذاری بر عملکرد زیستمحیطی شرکت می‌پردازد. بر اساس نتایج به دست آمده (نمودار ۱ و ۲) مشاهده می‌شود که ضریب معناداری این مسیر ۳/۵۱ و از مقدار ۱/۹۶ بیشتر است، لذا این فرضیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأیید می‌شود. ضرایب استاندارد شده مربوط به این رابطه نیز نشان می‌دهد بهبود سرمایه گذاری ۳۱ درصد از متغیر عملکرد زیستمحیطی را تبیین می‌کند، که با نتایج پژوهش‌های سرکیس و همکاران (۲۰۱۱)، گرین و همکاران (۲۰۱۲)، اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶) و هانگ و همکاران (۲۰۱۷) همخوانی دارد.

فرضیه H12: فرضیه دوازدهم به بررسی تأثیر بهبود سرمایه گذاری بر عملکرد اجتماعی شرکت می‌پردازد. بر اساس نتایج به دست آمده (نمودار ۱ و ۲) مشاهده می‌شود که ضریب معناداری این مسیر ۳/۸ و از مقدار ۱/۹۶ بیشتر است، لذا این فرضیه در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأیید می‌شود.

ضرایب استاندارد شده مربوط به این رابطه نیز نشان می‌دهد بهبود سرمایه‌گذاری ۳۱ درصد از متغیر عملکرد اجتماعی را تبیین می‌کند که با نتایج پژوهش‌های سرکیس و همکاران (۲۰۱۱)، گرین و همکاران (۲۰۱۲)، اسفهبدی و همکاران (۲۰۱۶) و هانگ و همکاران (۲۰۱۷) همخوانی دارد.

با توجه به جدول ۴، طراحی پایدار بیشترین تأثیر را بر عملکرد اجتماعی و بهبود سرمایه‌گذاری کمترین تأثیر را بر عملکرد زیست محیطی داشته است.

جدول ۴. خلاصه نتایج حاصل از آزمون فرضیه ها

فرضیه	روابط علی بین متغیرهای پژوهش	ضریب مسیر معناداری	نتایج
اول	تدارکات پایدار ← عملکرد مالی	۰/۲۴۸	رد ۱/۴۲
دوم	تدارکات پایدار ← عملکرد زیست محیطی	۰/۶	تأیید ۳/۱۷
سوم	تدارکات پایدار ← عملکرد اجتماعی	۰/۵۴	تأیید ۲/۸۶
چهارم	طراحی پایدار ← عملکرد مالی	۰/۵۱۲	تأیید ۳/۳۱
پنجم	طراحی پایدار ← عملکرد زیست محیطی	۰/۶۰	تأیید ۳/۳۱
ششم	طراحی پایدار ← عملکرد اجتماعی	۰/۸۴	تأیید ۴/۶۴
هفتم	توزیع پایدار ← عملکرد مالی	۰/۳۵	تأیید ۳/۸۷
هشتم	توزیع پایدار ← عملکرد زیست محیطی	۰/۵۹	تأیید ۶/۴۶
نهم	توزیع پایدار ← عملکرد اجتماعی	۰/۴۱	تأیید ۴/۶۲
دهم	بهبود سرمایه‌گذاری ← عملکرد مالی	۰/۳۶	تأیید ۴/۸۲
یازدهم	بهبود سرمایه‌گذاری ← عملکرد زیست محیطی	۰/۳۱	تأیید ۳/۵۱
دوازدهم	بهبود سرمایه‌گذاری ← عملکرد اجتماعی	۰/۳۱	تأیید ۳/۸

مأخذ: یافته‌های پژوهش

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در این پژوهش با تمرکز بر عوامل مؤثر بر ابعاد عملکرد پایدار، تأثیر آنها در ارتقای عملکرد تعاوینی‌ها و توسعه پایدارشان بررسی شد. بر این اساس، دوازده فرضیه مطرح شد که چهار فرضیه رابطه بین مؤلفه‌های زنجیره تأمین پایدار را با عملکرد زیست محیطی و چهار فرضیه ارتباط بین مؤلفه‌های زنجیره تأمین پایدار را با عملکرد اجتماعی و چهار فرضیه رابطه بین مؤلفه‌های زنجیره تأمین پایدار را با عملکرد مالی شرکت‌ها طرح کردند. نتایج حاصل از آزمون فرضیه‌های پژوهش

نشان داد که بین مؤلفه های زنجیره تأمین پایدار و عملکرد زیست محیطی و اجتماعی رابطه معناداری وجود دارد؛ یعنی زنجیره تأمین پایدار به بهبود عملکرد زیست محیطی و اجتماعی تعاضتی های کشاورزی در استان مازندران منجر می شود.

در خصوص تأثیر تدارکات پایدار بر عملکرد زیست محیطی و اجتماعی نتایج تأیید کننده این تأثیر بود. تدارکات پایدار با تهیه مواد اولیه سازگار با محیط زیست عملکرد زیست محیطی را به طور قابل توجهی بهبود می بخشد و نیز انتخاب تأمین کنندگان محلی باعث افزایش رفاه اجتماعی جامعه می شود و عملکرد اجتماعی را بهبود می بخشد (سرکیس و همکاران، ۲۰۱۱؛ اسفهندی و همکاران، ۲۰۱۶). با توجه به اعداد ارائه شده در جدول ۴، شدت تأثیر تدارکات پایدار بر عملکرد زیست محیطی بیشتر از عملکرد اجتماعی می باشد، چرا که احتمالاً در تدارکات پایدار از سوی تعاضتی ها کمتر به تأمین کنندگان محلی توجه می شود و دیگر آنکه عملکرد زیست محیطی تدارکات پایدار چون در محصول ظاهر می شود ملموس تر می باشد.

در خصوص تأثیر تدارکات پایدار بر عملکرد مالی، این فرضیه رد شد. این مورد را می توان به این موضوع ارتباط داد که زنجیره تأمین پایدار مدت محدودی است که در داخل کشور به کار می رود، بنابراین، ممکن است تأمین تجهیزات و موادی که سازگار با محیط زیست باشد از نظر هزینه ای برای شرکت ها خیلی مقرن به صرفه نباشد و لذا این ارتباط تأیید نشد. همچنین وجود ضعف دانشی در این حوزه موجب شده است بسیاری از تجهیزات از کشورهای دیگر وارد شود که این موضوع با توجه به شرایط اقتصادی (نرخ دلار) و سیاسی (شرایط تحریم) جامعه نمی تواند خیلی مقرن به صرفه باشد. اسفهندی و همکاران (۲۰۱۶) در تحقیق خود بیان کردند که تدارکات پایدار در ایران هزینه زیادی دارد چرا که زنجیره تأمین پایدار اخیراً در ایران ظهور پیدا کرده است، بنابراین، تأمین کنندگان با منابع و تخصص سبز کمی وجود دارند که قادر به ارائه خدمت به شرکت های ایرانی باشند، در نتیجه، تأمین کنندگان سازگار با محیط زیست تمایل دارند محصولات خود را به قیمت بالاتری ارائه کنند که این هزینه های شرکت را افزایش می دهد.

فرضیه مربوط به تأثیر طراحی پایدار بر عملکرد مالی، زیستمحیطی و اجتماعی تعاملی ها نشان دهنده وجود تأثیر مثبت طراحی پایدار بر این ۳ عملکرد می باشد. با توجه به اعداد ارائه شده در جدول ۴، میزان تأثیر طراحی پایدار بر عملکرد مالی کمتر از عملکرد اجتماعی و عملکرد زیستمحیطی می باشد که این موضوع می تواند به دلیل هزینه بودن طراحی های پایدار باشد؛ اما بر خلاف تدارکات پایدار، این تأثیر عملکرد اجتماعی بیشتر از عملکرد زیست محیطی است، چرا که تدارکات پایدار در تولید نمود پیدا کرده و به صورت زیادی توسط افراد جامعه مورد توجه قرار نمی گیرد ولی طراحی پایدار در محصول نهایی نمود پیدا می کند و بیشتر مورد ارزیابی قرار می گیرد و در نتیجه بر عملکرد اجتماعی بیشتر تأثیر دارد.

نتایج مربوط به فرضیه بررسی تأثیر توزیع پایدار بر عملکرد مالی، زیستمحیطی و اجتماعی تعاملی ها نشان دهنده تأثیر مثبت توزیع پایدار بر این ۳ عملکرد می باشد. البته با توجه به اعداد ارائه شده در جدول ۴، میزان این تأثیر بر عملکرد مالی کم می باشد. توزیع پایدار با کاهش آلینده های زیست محیطی و استفاده از سیستم توزیع ایمن به طور قابل توجهی در عملکرد زیست محیطی و اجتماعی تأثیر می گذارد. اسپهبدی و همکاران (۲۰۱۶) این موضوع را در شرکت های ایرانی ناشی از ضعف سیستم حمل و نقل معرفی می کنند که تعاملی های کشاورزی ایران نیز از این مشکل مبری نمی باشند.

نتایج مربوط به فرضیه بررسی تأثیر مدیریت سرمایه گذاری بر عملکرد مالی، زیست محیطی و اجتماعی تعاملی ها نشان دهنده تأثیر مثبت این متغیر بر این ۳ عملکرد می باشد؛ البته با توجه به اعداد ارائه شده در جدول ۴، میزان تأثیر آن بر عملکرد مالی، زیستمحیطی و اجتماعی بسیار کم می باشد و این امر می تواند ناشی از عدم توجه به استفاده از محصولات بدون استفاده، فروش محصولات اضافی یا بازیافت در تعاملی ها باشد.

با توجه به اینکه زنجیره تأمین پایدار منجر به بهبود عملکرد زیست محیطی، اجتماعی و تا حدودی عملکرد مالی شرکت ها می شود، می توان به شرکت های تولیدی پیشنهاد کرد زنجیره تأمین پایدار را جایگزین زنجیره تأمین سنتی شرکت های خود کنند. نظر به محدودیت منابع در دسترس در

کشور، زنجیره تأمین پایدار یکی از گزینه های مناسب برای بهره برداری هرچه بیشتر و بهتر از منابع و بهبود عملکرد زیستی، اجتماعی و مالی برای تعاملی هاست.

برای کاهش هزینه در تدارکات پایدار قراردادهای بلندمدت تری با تأمین کنندگان لازم است وضع شود و یا از مزایده، که رقابت را افزایش می دهد، جهت پیدا کردن تأمین کننده استفاده گردد. همچنین در تدارکات پایدار از تأمین کنندگان محلی استفاده شود.

امروزه با توجه به افزایش تمایل مصرف کنندگان و تولید کنندگان به استفاده از محصولات کشاورزی سازگارتر با محیط زیست، به مدیران تعاملی ها پیشنهاد می شود با اجرایی کردن سازوکارهای زنجیره تأمین پایدار، ضمن افزایش توان رقابتی خود در بازار، عملکرد مالی و زیست محیطی و اجتماعی خویش را نیز بهبود بخشدند.

با توجه به اینکه استقرار زنجیره تأمین پایدار در تعاملی ها منجر به کاهش هزینه سلامت و ایمنی و کاهش هزینه های استخدام و گرداش نیروی کار به دلیل انبارداری و حمل و نقل ایمن و شرایط بهتر کاری و همچنین افزایش انگیزه و بهرهوری و کاهش غیبت زنجیره تأمین به دلیل کاهش هزینه های نیروی کار و شرایط بهتر کاری می شود، پیشنهاد می گردد تعاملی ها از زنجیره تأمین پایدار استفاده کنند.

با توجه به مباحث کشاورزی پایدار و نقش تعاملی ها در دستیابی به کشاورزی پایدار پیشنهاد می شود شاخص های پایداری در تدارکات و طراحی و توزیع لحاظ شود. با توجه به تأثیر کم بهبود سرمایه گذاری پیشنهاد می شود مدیران به بهره برداری از محصولات بدون استفاده، فروش محصولات اضافی یا بازیافت در تعاملی ها توجه نمایند.

با توجه به مطالعات انجام شده می توان موضوعات زیر را جهت پژوهش های آتی پیشنهاد داد:

هر چند پایداری زنجیره تأمین پایدار در پایداری و عملکرد شرکت تأثیر دارد، اما بهتر است با توجه به پویایی زنجیره تأمین به این موضوع نیز توجه شود و برای تحقیقات آتی تأثیر پایداری زنجیره تأمین و زنجیره تأمین پویا به طور هم زمان در عملکرد سنجیده شود.

با توجه به عدم ثبات در پایداری و بومی بودن مسائل اجتماعی و زیست محیطی آن، در تحقیقات بعدی می‌توان شهرهای مختلف را مورد بررسی قرار داد و با مقایسه آنها از طریق داده‌کاوی، عواملی را که بر ایجاد پایداری می‌توانند نقش داشته باشند تعیین کرد.

عوامل زیادی علاوه بر مدیریت زنجیره پایدار می‌توانند به مدیران در دستیابی به پایداری کمک کنند. بر همین اساس، تحقیقات آتی می‌توانند به بررسی عوامل تسهیل کننده پایداری بپردازند. یکی از انتقادهایی که از سوی مدیران در توجه به مسائل زیست محیطی و اجتماعی وجود دارد، هزینه‌بر بودن این دو بعد می‌باشد، اگر چه باید توجه داشت که اصل منفعت هزینه باید در دستیابی به پایداری مورد توجه قرار گیرد و تنها به منفعت اقتصادی دستیابی به پایداری نباید توجه کرد؛ برای مثال، اگر چه توجه به مسائل زیست محیطی و اجتماعی هزینه‌هایی برای سازمان‌ها و شرکت‌ها به همراه دارد، ولی از آنجا که در نهایت رضایت مشتریان و وفاداری آنان (که با توجه به گفته کاتلر، ۸۰ درصد سود شرکت‌ها از ۲۰ درصد مشتریان وفادار آنها می‌باشد) می‌تواند بخشنی از هزینه‌های آنها را جبران نماید و منافع بیشتری مانند تبلیغات دهان به دهان، ثبات در بازار، وجهه‌ای بهتر و حمایت‌های دولتی و اجتماعی را ایجاد کند، از این رو می‌توان در تحقیقات آتی به بررسی تأثیر پایداری بر رفتار مشتریان پرداخت.

منابع

اغبانی آرانی، ا.، مقصودی گنجه، ی.، آریاپور، ز.، ستوده آرانی، ح. و مهتری آرانی، م. (۱۳۹۷). عوامل مؤثر بر تبادل دانش ضمنی و نقش آن در عملکرد بازاریابی شرکت‌های تعاونی کشاورزی استان اصفهان. *فصلنامه تعاون و کشاورزی*، ۷ (۲۶)، ۲۷-۱.

توكلی دهقانی، م. ر.، شاهوردیانی، ش. و موسی‌پور، ح. (۱۳۹۶). بررسی رابطه بین مدیریت زنجیره تأمین پایدار با عملکرد زیست محیطی و عملکرد مالی. *پژوهشنامه بازرگانی*، ۲۲ (۸۵)، ۱۷۱-۱۹۴.

خدماتی پور، ا. و شفیعی همت آباد، ح. (۱۳۹۲). پایداری شرکت‌ها و اندازه‌گیری آن. ماهنامه حسابرس، شماره ۶۹، ۵-۱.

- Aguilera, R.V., Rupp, D.E., Williams, C.A., & Ganapathi, J. (2007). Putting the S back in corporate social responsibility: a multilevel theory of social change in organizations. *Academy of Management Review*, 32(3), 836-863.
- Arnseth, L. (2016). Full circle. *Inside Supply Management*, 8(27), 16-20.
- Bastas, A., & Liyanage, K. (2018). Sustainable supply chain quality management: a systematic review. *Journal of Cleaner Production*. doi: 10.1016/j.jclepro.2018.01.110
- Chen, I.J., & Kitsis, A.M. (2017). A research framework of sustainable supply chain management: the role of relational capabilities in driving performance. *International Journal of Logistics Management*, vol.28, 1454-1478.
- Chen, M. C., Yang, T., & Li, H. C. (2007). Evaluating the supply chain performance of it-basedinter-enterprise collaboration. *Information & Management*, 44(6), 524-534.
- Chun, R. (2016). What holds ethical consumers to a cosmetics brand: the body shop case. *Business & Society*, 55(4), 528–549.
- Closs, D. J., Speier, C., & Meacham, N. J. (2011). Sustainability to Support end-to – end value chains: the role of supply chain management. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 39(1), 101-116.

- Diabat, A., & Govindan, K. (2012). An analysis of the drivers affecting the implementation of green supply chain management. *Resources, Conservation and Recycling*, 55(6), 659-667.
- Dubey, R., Gunasekaran, A., Papadopoulos, Th., Childe, S.J., & Wamba, S.F.(2017). Sustainable supply chain management: framework and further research directions. *Journal of Cleaner Production*, Vol.142, 1119-1130.
- Esfahbodi, A., Yufeng Z., & Glyn W. (2016). Sustainable supply chain management in emerging economies: trade-offs between environmental and cost performance. *Intern. Journal of Production Economics*, no.02.
- Galal, N. M., & Moneim, A. F. A.(2016), Developing sustainable supply chains in developing countries. *Procedia Cirp*, Vol.48, 419–424.
- Gold, S., Seuring, S., & Beske, P. (2010). Sustainable supply chain management and inter-organizational resources: a literature review. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 17(4), 230–245.
- Green, K.W., Zelbst, P.J., Meacham, J., & Bhaduria, V.S. (2012a). Green supply chain management practices: impact on performance. *Supply Chain Management: An International Journal*, 17(3), 290 – 305.
- Green, K.W., Zelbst, P.J., Bhaduria, V.S., & Meacham, J. (2012b). Do environmental collaboration and monitoring enhance organizational performance?. *Industrial Management & Data Systems*, 112(2), 186 – 205 .
- Hasan, M. (2013). Sustainable supply chain management practices and operational performance. *American Journal of Industrial & Business Management*, 3(1), 42-48.

- Hong, J., Zhang, Y., & Ding, M. (2017). Sustainable supply chain management practices, supply chain dynamic capabilities, and enterprise performance. *Journal of Cleaner Production*. doi: 10.1016/j.jclepro.2017.06.093.
- Huiping, D., Hua, H., & Ou, T. (2018). Sustainable supply chain collaboration with outsourcing pollutant-duction service in power industry. *Journal of Cleaner Production*. doi: 10.1016/j.jclepro.2018.03.039
- Injazz, J. Chen, & Aleksandr, M. Kitsis (2017). A research framework of sustainable supply chain anagement: the role of relational capabilities in driving performance. *International Journal of Logistics Management*, 24(3), 1–43.
- Lai, K.H., Wu, S.J., & Wong, C.Y.W. (2013). Did reverse logistics practices hit the triple bottom line of Chinese manufacturers. *Int. J. Production Economics*, 146, 106–117.
- Mani, V., Gunasekaran, A., & Delgado, C. (2018). Enhancing supply chain performance through supplier social sustainability: an emerging economy perspective. *International Journal of Production Economics*, Vol. 195, 259-272.
- Mulwa, V., Onserio, N., & Mutisya, H. (2015). Sustainable supply chain management practices and performance of united nations agencies in Nairobi, Kenya. *Sustainable Supply Chain Management Practices*, Vol. 5, No. 2.
- Norazlan, A. N. I., Habidin, N. F., Roslan, M. H., Zaini, M., & Zainudin (2014). The development of sustainable supply chain management practices and

- sustainable performance in Malaysian healthcare industry. *Journal of Cleaner Production*, Vol. 2, 51-55.
- Paulraj, A., Chen, I.J. & Blome, C. (2015). Motives and performance outcomes of sustainable supply chain management practices: a multi-theoretical perspective *Journal of Business Ethics*, Vol.56, 154-168. Retrieved Nov. 10, 2015 from <https://doi.org/10.1007/s10551-015-2857-0>.
- Rajeev, A., Pati, R. K., Padhi, S.S., & Govindan, K. (2017). Evolution of sustainability in supply chain management: a literature review. *Journal of Cleaner Production*, Vol.162, 299-314.
- Rosen, M., & Kishawy, H. (2012). Sustainable Manufacturing and design: concepts, practices and needs. *Sustainability*, Vol.4, 154-174.
- Sarkis, J., Zhu, Q., & Lai, K. H. (2011). An organizational theoretic review of green supply chain management literature. *International Journal of Production Economics*, 130 (1), 1-15.
- Seuring, S., & Müller, M. (2008). From a literature review to a conceptual framework for sustainable supply chain management. *Journal of Cleaner Production*, 16 (15), 1699.
- Wong, A. (2014). Corporate sustainability through non-financial risk management. *Corporate Governance*, Vol.14, 575-586.
- Yu-Hern Chang, A., & Chung-Hsing, Y. (2017). Corporate social responsibility and customer loyalty in intercity bus services. *Transport Policy*, 59, 38-45.
- Zhu, Q., Sarkis, J., & Lai, K.H. (2013). Institutional-based antecedents and

performance outcomes of internal and external green supply chain management practices. *Journal of Purchasing and Supply Management*, 19, 106-117.

Role of Sustainable Supply Chain Management Dimensions on Sustainability of Mazandaran Province Agricultural Cooperatives

N. Tahmasbi Roshan¹, A. Morovati Sharif Abadi^{2}, S. H. Mirghafoori³,
S. H. Mir Fakhreddini⁴*

Received: Nov 20, 2018 Accepted: Jan 19, 2019

Abstract

Agricultural cooperatives need to consider sustainability factors in their supply chain operations to achieve sustainable performance in order to achieve long-term viability. Accordingly, the purpose of this study was to investigate the effect of Sustainable Supply Chain Management Dimensions including sustainable procurement, sustainable design, sustainable distribution and investment improvement on sustainability performance of cooperative agricultural companies. The statistical population of the research were agricultural cooperatives in the cities of Mazandaran province, whose information was most actively registered and active in the site. The number of these cooperatives is 132 cooperatives and the sample was selected by stratified random sampling and based on the Morgan Table, there were 100 cooperatives. A questionnaire was distributed among the heads of these cooperatives to collect the data. In order to analyze the data, Structural Equation Model and SMART- PLS software were used. Results showed that the confirmation of the impact of sustainable design, stable distribution and improve investment on economic performance, social performance and environmental performance as well as results of tests on Sustainable Procurement indicated the relationship between the Sustainable Procurement and social performance and environmental, but Its relationship with economic performance has not been verified.

Keywords:

Company Sustainability, Sustainable Supply Chain Management, Environmental Performance, Social Performance, Economical Performance

-
1. PhD Student, Department of Industrial Management, Yazd University, Yazd, Iran
 2. Associate Professor, Department of Industrial Management, Yazd University, Yazd, Iran

*Corresponding Author alimoravati@yazd.ac.ir

3. Associate Professor, Department of Industrial Management, Yazd University, Yazd, Iran

4. Associate Professor, Department of Industrial Management, Yazd University, Yazd, Iran